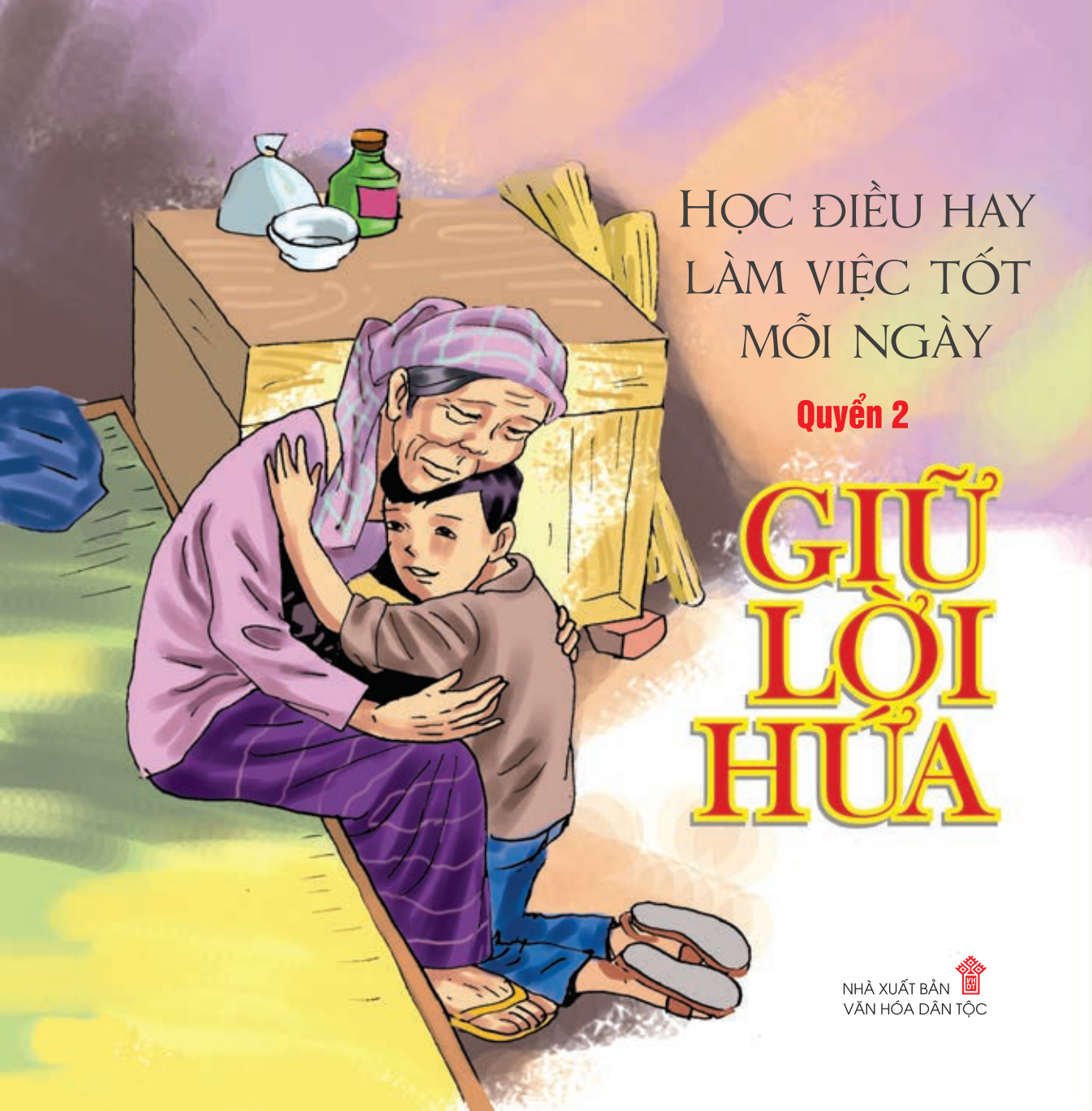

HỌC ĐIỀU HAY LÀM VIỆC TỐT MỖI NGÀY

Quyển 2

GIỮ LỜI HỨA

NHÀ XUẤT BẢN
VĂN HÓA DÂN TỘC

HỌC ĐIỀU HAY LÀM VIỆC TỐT MỖI NGÀY

Quyển 2

GIỮ LỜI HỨA

Truyện: Thu Hằng
Minh họa: Phạm Tuấn

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA DÂN TỘC

Khi đã hứa thì phải giữ đúng lời.
Hứa mà không làm hoặc làm không đến nơi đến chốn
sẽ làm mất đi niềm tin của mọi người đối với mình.

Trời mưa sập sùi, con đường nhỏ dẫn vào nhà Sô Phiếp lầy lội bùn đất. Sô Phiếp và Nô Thảo quần xắn quá đầu gối, túi đựng sách vở để trên đầu, dò dẫm từng bước để không bị ngã.

Nhà của Sô Phiếp nằm ở cuối đường. Đó là căn nhà lá duy nhất trong ấp. Bố Sô Phiếp mất từ khi em mới hai tuổi, nhà không có đất sản xuất nên mẹ Sô Phiếp phải đi làm thuê. Ở nhà, chỉ có hai bà cháu. Bà ngoại Sô Phiếp bảy mươi tuổi, lưng đã còng và mắt mờ lắm rồi. Hàng tháng, mẹ Sô Phiếp vẫn gửi tiền về nhưng số tiền ít ỏi thấm đẫm mồ hôi và nước mắt của mẹ chỉ đủ để hai bà cháu không đứt bữa. Biết nhà mình nghèo nên Sô Phiếp chẳng bao giờ vòi vĩnh, đòi hỏi. Quần áo em mặc, chiếc túi đựng sách vở, cả đôi dép em đi là mẹ xin của chủ nhà nơi mẹ làm thuê.

Để có thêm tiền trang trải cuộc sống, bà Sô Phiếp bện chổi rơm đem ra chợ bán… Sáu tuổi, Sô Phiếp đã học cách bện chổi và giúp bà làm mọi việc trong nhà.

* * *

- Sô Phiếp về đấy à? - Bà Sô Phiếp đang ngồi bện chổi, cất tiếng hỏi.

- Cháu về rồi đây.

Bà Sô Phiếp hướng cặp mắt mờ đục về phía con đường:

- Hôm nay Sô Phiếp mời bạn về nhà chơi à?

Nô Thảo nhìn Sô Phiếp:

- Bà cậu đúng là siêu nhân! Mắt mờ mà vẫn nhận ra từng người.

Sô Phiếp và Nô Thảo bước nhanh đến bên bà. Sô Phiếp ngồi xuống cạnh bà. Cậu cầm tay Nô Thảo đặt vào tay bà.

- Bà ơi, đây là Nô Thảo học cùng lớp với cháu. Nô Thảo là lớp phó học tập. Bạn ấy học giỏi lắm bà ạ. Cô giáo phân công Nô Thảo giúp đỡ cháu học bài ở nhà. Hôm nay Nô Thảo đến thăm nhà mình đấy.

Bà Sô Phiếp nắm chặt tay Nô Thảo. Đôi vai bà rung lên, từ cặp mắt mờ đục của bà những giọt nước mắt từ từ lăn xuống đôi gò má nhăn nheo. Vẫn nắm chặt tay Nô Thảo, bà nói:

- Hoàn cảnh của Sô Phiếp khổ lắm. Bà thì già, cái chữ cũng không biết, nên chẳng thể giúp được gì cho Sô Phiếp. Vì thế, cháu hãy giúp đỡ Sô Phiếp để Sô Phiếp theo được bè bạn trong lớp, có kiến thức, sau này kiếm được việc, thoát khỏi cảnh nghèo cháu nhé.

Rồi bà quay sang nói với Sô Phiếp:

- Cháu phải chịu khó học cho bằng chúng, bằng bạn nhé!

- Bà yên tâm, cháu sẽ cố gắng học thật tốt.- Sô Phiếp nói.

- Cậu hứa rồi đấy nhé! Phải học thật tốt đấy.- Nô Thảo ngoắc tay làm hiệu.

- Nhất định rồi. - Sô Phiếp đưa ngón tay móc tay với Nô Thảo, thể hiện sự cam kết.

Kể từ hôm đó, chiều nào Nô Thảo cũng đến học cùng với Sô Phiếp. Có Nô Thảo học cùng, Sô Phiếp rất vui. Sau giờ học, Nô Thảo còn cùng Sô Phiếp giúp bà bện chổi rơm.

Thời gian như ngọn roi nghiệt ngã quất xuống tấm thân gầy của bà. Một buổi sáng thức dậy, Sô Phiếp thấy nhà yên ắng. Không thấy tiếng dép của bà loẹt quẹt ngoài cửa như mọi sáng. Sô Phiếp cũng không ngửi thấy mùi khoai luộc, ngô luộc từ bếp bay lên.

- Bà ơi! Bà đâu rồi? - Sô Phiếp gọi to.

Không thấy bà trả lời. Sô Phiếp chạy đến giường bà. Bà nằm trên chiếc chõng cũ, tấm thân gầy như dán xuống mặt chõng. Sô Phiếp lay bà.

- Bà ơi! Bà làm sao vậy?

Đôi mắt bà Sô Phiếp khẽ động đậy, giọng bà thều thào:

- Bà mệt quá. Cháu xem ở bếp còn gì thì ăn tạm, rồi đi học kẻo muộn.

Nghe bà nói, Sô Phiếp lắc đầu quầy quậy. - Bà đang ốm, bà không thể nằm ở nhà một mình, cháu không yên tâm. Sô Phiếp xuống bếp nhóm lửa nấu cháo. Đêm mưa, bếp dột, củi lửa ướt cả, Sô Phiếp hì hụi mãi mới nấu xong nồi cháo. Sô Phiếp bưng cháo cho bà. Bà vẫn nhắm mắt, hỏi Sô Phiếp:

- Sao cháu chưa đi học?

- Bà ốm. Cháu phải ở nhà với bà.

- Không được, cháu phải đi học. Cháu đã hứa với bà là phải học giỏi. Nếu nghỉ học, cháu sẽ không theo kịp bạn bè đâu.

Sô Phiếp ngẫm nghĩ một lát, rồi nói với bà: Cháu sẽ đi học nhưng bà phải cố gắng ăn hết bát cháo. Bà đồng ý. Sô Phiếp cầm túi sách vở bước ra đường. Vừa đi Sô Phiếp vừa nghĩ: "Nghỉ học một buổi thì có sao. Nếu bài khó đã có Nô Thảo hướng dẫn. Những lúc mình ốm, bà thức suốt đêm chăm mình. Giờ bà ốm phải ở một mình. Không được. Mình phải về với bà thôi".

Sô Phiếp cắm đầu chạy về nhà. Vừa đến cửa, cậu đã nói rất to:

- Lớp cháu hôm nay được nghỉ học. Các bạn nói, cô giáo bị ốm bà ạ.

Bà Sô Phiếp mệt mỏi thở, giọng rất yếu:

- Khổ. Thời tiết mưa nắng thất thường, dễ ốm lắm.

Mặt Sô Phiếp nóng bừng. Em thấy xấu hổ vì lần đầu tiên nói dối bà.

Chiều hôm đó, Sô Phiếp đang ngồi bện chổi ở nhà thì Nô Thảo đến. Mặt Nô Thảo nặng trịch.

- Tớ lại tưởng cậu ốm. Sao cậu nghỉ học?

Sô Phiếp đưa tay lên miệng "xuỵt", ra hiệu Nô Thảo nói nhỏ. Em kéo Nô Thảo ra góc sân, thì thào:

- Bà tớ ốm. Để bà ở nhà một mình tớ không yên tâm. Bà tớ không biết tớ tự ý nghỉ học đâu. Nếu biết bà sẽ ốm nặng thêm đấy.

Nô Thảo tỏ ý lo lắng:

- Bà cậu bị ốm thế nào? Đã uống thuốc gì chưa?

Sô Phiếp nói với Nô Thảo là bà bị cảm, nhà chẳng có thuốc gì nhưng Sô Phiếp đã cho bà uống nước gừng và cạo gió cho bà bằng chai dầu gió em mua ngoài chợ.

Nô Thảo giúp Sô Phiếp chép bài và hướng dẫn Sô Phiếp giải những bài toán mới học. Sau đó, em cùng Sô Phiếp bện chổi. Tới tận tối, Sô Phiếp và Nô Thảo mới bện được bốn chiếc. Sô Phiếp nhờ Nô Thảo trông bà để mình mang chổi gửi bác hàng xóm ngày mai mang ra chợ bán. Nhìn Sô Phiếp tất tưởi ôm chổi đi, Nô Thảo ứa nước mắt vì thương bạn.

Hôm sau, cô giáo chủ nhiệm và các bạn trong lớp của Sô Phiếp cũng đến thăm bà. Những ngày sau đó, các bạn còn phân công nhau cùng Nô Thảo đến giúp Sô Phiếp học và làm việc nhà.

Thấy đám trẻ tất bật giúp bà cháu Sô Phiếp, bà con trong ấp cũng mỗi người một tay, người giúp viên thuốc, người giúp lon gạo. Căn nhà lá của Sô Phiếp trở nên ấm áp nhờ tình cảm của bà con trong ấp.

Sau hơn một tuần nằm bẹp, sức khỏe của bà Sô Phiếp hồi phục trở lại. Biết Sô Phiếp phải nghỉ học trong thời gian bà ốm, bà nói với Sô Phiếp:

- Phải nghe lời bà. Sau này, cháu không được nghỉ học như thế nữa. Phải học giỏi để trở thành người có ích. Chỉ có như vậy thì sau này bà mới yên tâm nhắm mắt. - Bà Sô Phiếp lấy tay áo chấm nước mắt.

- Cháu hứa. Cháu sẽ học thật giỏi để bà vui, bà khỏe, sống mãi với cháu. - Sô Phiếp nói rồi ôm lấy bà.

Trở lại trường học, Sô Phiếp quyết tâm phải đạt được nhiều điểm tốt để thực hiện lời hứa với bà. Trong lớp em chăm chú nghe giảng, chịu khó phát biểu xây dựng bài. Những gì không hiểu, em chờ hết giờ học gặp cô giáo nhờ cô giảng lại. Trước đây, khi gặp bài toán khó, Sô Phiếp thường để lại chờ Nô Thảo hướng dẫn. Nay, em suy nghĩ kỹ, quyết tâm tìm cách giải. Chỉ khi nào không thể làm được, Sô Phiếp mới nhờ đến sự hướng dẫn của cô giáo và Nô Thảo.

Một hôm Nô Thảo nhìn vở viết của Sô Phiếp, ngạc nhiên hỏi:

- Sao cậu giải bài toán này lạ thế?

Sô Phiếp nhe răng cười:

- Tớ vừa nghĩ ra một cách giải khác với cách cô dạy. Cách này ngắn gọn hơn.

Nô Thảo nhìn Sô Phiếp vẻ thán phục:

- Cậu làm tớ bất ngờ quá.

* * *

Kết quả học tập của Sô Phiếp ngày càng tiến bộ. Những điểm khá, giỏi ngày càng nhiều. Chính cô giáo và các bạn cũng ngạc nhiên trước kết quả học tập của Sô Phiếp.

Sô Phiếp được nhà trường chọn vào đội tuyển toán cùng với Nô Thảo. Trong kỳ thi học sinh giỏi của huyện, Sô Phiếp giành giải Nhất, còn Nô Thảo đoạt giải Ba.

- Chúc mừng cậu! - Nô Thảo vui mừng nói với Sô Phiếp ngay sau khi cô giáo thông báo kết quả thi của đội tuyển. Các bạn trong lớp nhìn Sô Phiếp với ánh mắt thán phục.

Sô Phiếp xúc động nói:

- Em có ngày hôm nay tất cả là nhờ sự giúp đỡ của cô giáo và các bạn, trong đó em đặc biệt cảm ơn bạn Nô Thảo.

Tiếng vỗ tay vang dậy.

Nô Thảo và Sô Phiếp cùng chạy thật nhanh về nhà để báo với bà tin vui này. Sô Phiếp như muốn hét thật to để bà nghe thấy: "Bà ơi, cháu đã thực hiện được lời hứa với bà".

Nắng chan hòa khắp nơi. Những đốm nắng nhảy nhót như muốn chúc mừng thành công của cậu bé nghèo học giỏi.

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA DÂN TỘC
19 Nguyễn Bỉnh Khiêm, Quận Hai Bà Trưng, Tp. Hà Nội
ĐT: (84-24) 38263070 - 39434239; Fax: (84-24) 39449839
Email: nxbvhdt@yahoo.com.vn; nxbvanhoadantoc@yahoo.com.vn
Trung tâm xuất bản Văn hóa, Thông tin và Âm nhạc
Số 61 Lý Thái Tổ, Quận Hoàn Kiếm, Tp. Hà Nội
ĐT: (84-24) 38256286 - 39341782
Chi nhánh: Số 7 Nguyễn Thị Minh Khai - Q1 - Tp. Hồ Chí Minh
ĐT: (84-28) 38222895

HỌC ĐIỀU HAY LÀM VIỆC TỐT MỖI NGÀY

Quyển 2

GIỮ LỜI HỨA

Chịu trách nhiệm xuất bản
PHÙNG HUY CƯỜNG

Biên tập	:	TRẦN PHƯỢNG TRINH HOÀNG THỊ THU
Thiết kế bìa	:	PHẠM TUẤN
Trình bày	:	MINH CHI
Sửa bản in	:	THU TRINH

Xác nhận ĐKXB số: 1237-2024/CXBIPH/20-670/VHDT
Quyết định XB số: 38-24/QĐ-XBVHDT
Mã số sách quốc tế ISBN: 978-604-70-3963-0
Nộp lưu chiểu quý II năm 2024

HỌC ĐIỀU HAY LÀM VIỆC TỐT MỖI NGÀY
ĐỂ GIÚP BẢN THÂN VÀ CỘNG ĐỒNG
CÓ CUỘC SỐNG HẠNH PHÚC HƠN, TỐT ĐẸP HƠN

Các bạn tìm đọc

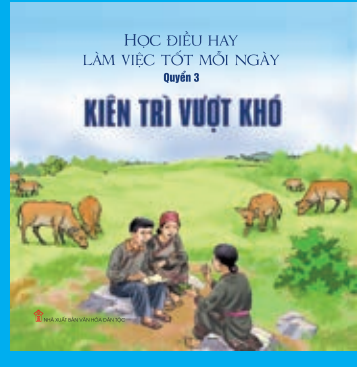

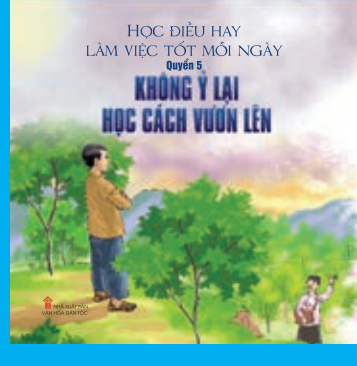

ISBN: 978-604-70-3963-0

Sách không bán